

בעין חינוכית

בעין חינוכית מספר 120, ח' באדר תשע"ג

מהו מבצע אמת?

עודד מזרחי, סופר, כתב ב"מעייני הישועה"

שעה. קול עמוק ממעמקי נשמתי קרא: "עזוב אותך מכל המבצעים וההנחות! תקנה רק את מה שאשתך רשמה!"

יש אנשים שמגלים את נשמתם כאשר הם חווים מוות קליני ומרחפים מעל לגופם המפרפר; יש כאלה שנשמתם מתגלה להם באמצע חוויה דתית עמוקה, ואילו עליי נגזר שנשמתי תתגלה לי דווקא בסופרמרקט באמצע היום. השלמתי עם גורלי הבנאלי.

אמרתי לקופאית בפנים מוארות: "אני לוקח את התבנית הקטנה!"
הקופאית הביטה בי מופתעת.

לאחר שנרגעה המשיכה לתקתק בעצבנות.

הלקוחות מאחוריי הביטו מרותקים באירוע החריג. המשכתי להוציא מצרכים בגבורה והיא תקתקה את מחירם, כשהיא מתאפקת בכל כוחה לא להמליץ לי על שום מבצע.

בסיום הצביעה על כמה מצרכים שניצבו ממול ואמרה כאילו שכפאה שד: "יש כאן מבצעים שאני חייבת להציע לכולם. סלסלת תותים מעמק הירדן בעשרה שקלים, צמר גפן סטרילי בשבעה שקלים וסיגריה אלקטרונית מסין במאה ועשרים שקלים כולל בקבוקון בטעם אבטיח".

קול רדוד בקרבי פקד עליי: "קנה לפחות את התותים! למה אתה חייב להיות תמיד אוטוסיידר?!"

עמדתי להיכנע, ואז התגלתה נפשי במלוא הדרה והכריזה בתוכי: "תתעקש על האמת שלך! אל תקנה!"
שלפתי את הפתק מכיס חולצתי והכרזתי: "אני רוצה לקנות רק מה שרשום פה!"

סיימתי את קניותיי בסופרמרקט "חינם פלוס" וניגשתי עם עגלתי אל הקופאית.

הוצאתי שני בקבוקי קולה לכבוד שבת והנחתי על הדלפק המתנועע.

הקופאית אמרה: "למה אתה קונה רק שני בקבוקים. יש שישה במבצע".

שאלתי: "כמה עולה אחד וכמה עולים שישה?"

"אחד עולה 3.99 ₪ וארגז עולה 19.99 ₪. יש לך רווח נקי של ארבעה שקלים".

לא התחשק לי לנדוד לקצה הסופרמרקט וגם לא רציתי לגדוש את עגלתי.

"לא, תודה", אמרתי, "אסתפק בשניים".

היא העבירה את הבקבוקים בהבעת תמיהה ורשמה את הסכום על המסך.

הנחתי על הדלפק חבילה ירוקה של קציצות תירס.

"אם תקנה שלוש", אמרה הקופאית, "תקבל את הרביעית בחצי מחיר".

הפיתוי אמנם קרץ לי, אבל ידעתי שאנחנו קונים לעתים רחוקות קציצות כאלה ואשתי עלולה להקפיד.

אמרתי: "תודה רבה. אין צורך".

הקופאית המשיכה לתקתק בהבעת תמיהה גוברת. שלפתי מעגלתי כמה מצרכי יסוד והיא העבירה אותם בדממה.

הוצאתי בזהירות מופלגת תבנית של תריסר ביצים שמחירה 11 ₪ וחצי.

הקופאית אמרה: "אם תקנה שלושים ביצים זה יעלה לך 25 ₪ וחצי. זה יותר זול וגם במבצע".

ניסיתי לחשב מה הרווח הצפוי לי. אף על פי שלמדתי במגמה ריאלי-פיזיקלית חכמתי לא עמדה לי באותה

נראיתי כאדם מוזר שפועל בניגוד לכל כללי הקנייה בעולם המערבי, אבל חשתי כאיש אמת מואר. שילמתי לקופאית מאה ושמונים שקלים, קיבלתי שקל ועשרים עודף שאותם שמתו כצדקה באחת הקופות, ויצאתי עם עגלתי בין הדלתות שנפתחו לכבודי מאליהן.

המוכרת והקונים הביטו בי בתדהמה. מה פתאום אדם קונה מה שהוא רוצה?! איפה אנחנו חיים?! להיכן נגיע?!

אור עצום מילא אותי. המילה מבצע האירה בתוך נפשי הגלויה בשלל צירופיה. הבחנתי כי בתוכה מבצבות גם המילים **עצב** ו**בצע**.

* * * * *

הרהורים חינוכיים

- א. עודד מתאר בשפתו הספרותית העשירה כיצד ויתור על מבצע דורש "גבורה", החלטה מודעת ומאמץ פנימי של ממש. מדוע כה רבים חשים כך? מדוע אנו רוכשים לעתים דברים שאין לנו בהם צורך של ממש? איזה צורך אחר זה ממלא אצלנו?
- ב. האם נושא מאמרו מהווה נושא חינוכי שראוי לעסוק בו בכיתה? אם כן, איזו כותרת תתנו לו?
- ג. האם בעיניך הנושא עצמו מהווה רכיב בחינוך תורני?

* * * * *

מסביב לדפים

1. ניתן לעשות מנוי אישי (ללא עלות) על דפי "בעין חינוכית". נא לפנות לשרון: sharonz@orot.ac.il.
2. מי שמוכנה לשתף את כלל הבנות במחשבות בתחומי חינוך וחיים המתאימות לרוח של "בעין חינוכית", מוזמנת לשלחן אליי: yonagood1@gmail.com.
3. נשמח אם תפיצו את הדברים הלאה, למשפחה ולחברים מחוץ למכללה.